

kun henholder sig til den officielle Betænkning fra Landstingets Side, er jeg ikke beroliget, og navnlig ikke efter den Motivering, som Landstingets Finansudvalg har givet. Det advarer imod, at disse 2- og 3-aarige Understøttelser skulle blive varige, og det gør opmærksom paa, at man maa vaage over, at de ikke vedblive at oppebæres af Personer, hvis Færd er en saadan, at Staten ikke passende kan vedblive at yde dem Understøttelse. Efter de Diskussioner, vi have haft i Aar, ogsaa her i Tinget, angaaende en anden litterær Bevilling, have vi virkelig Grund til at være lidt forsigtige eller lidt mistænksomme overfor de Tendenser, som komme op om nu at ville føre en egentlig Udryddelseskrig mod Anstuelser, som ikke ere tilstrækkelig autoriserede og approberede fra officiel Side. Vi have da Grund til at tro, at der i disse Vinter i Landstingsudvalgets Betænkning ligger, om ikke en udtrykkelig Krigserklæring, saa i alt Fald en meget bestemt frigerist Tendens mod visse litterære og sociale Opfattelser, som ikke billiges af den høje Regering, og det er af den Grund, at jeg mener, at vi bør her markere vor Modstand. Jeg kan da i Øjeblikket ikke se, at vi kunne gøre det paa anden Måde end ved at gøre Modstand mod Underændringsforslaget under Nr. 3. Jeg skal gentage, at det gør mig ondt, at jeg skal stemme mod denne Bevilling. Jeg har saa meget tilovers for den gamle Mand og har saa megen Interesse for hans Virksomhed i den hængende lange Række af Aar, at jeg med stor Glæde ellers vilde have været med til at mildne hans Alderdoms noget triste Dage. Men naar man her byder os noget, det i hvert Fald ligner en Håndst, saa maa jeg sige, at hvis vi paa dette Stadium ville gøre opmærksom paa, at den Adfærd kunne vi ikke tage imod, saa er der ingen anden Måde, hvorpaa vi i Øjeblikket kunne ripostere derimod, end ved at stemme mod denne Bevilling her. Hvis jeg kunde tænke mig en anden Udvej, hvis jeg f. Eks. kunde lægge en saadan Protest ind i Afstemningen over det foregående Underændringsforslag om Sygdelighedsstatistikker o. s. v., skulde jeg gerne gøre det, men det vilde vistnok ikke være passende at ripostere imod at nægte Bevillingen til Henrik Pontoppidan ved at nægte de 500 Kr.

til Sygdelighedsstatistikker. Jeg ser ikke, at jeg, naar jeg for mit Vedkommende ønsker straks at ripostere imod de Udtalelser, der ere fremkomne fra Landstingsudvalget, har anden Udvej end at stemme imod Underændringsforslaget under Nr. 3, og særlig maa jeg det, da jeg efter de Ytringer, vi hørte fra den højtærede Kultusminister, ikke kan anse mig for tilstrækkelig beroliget imod, at her er Tale om en Art litterær-økonomisk Krig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (G o o s): Jeg nærer ikke noget Haab om at faa det ærede Medlem til at stemme paa anden Måde, end han nu har sagt, men jeg vil dog bemærke, at det, det ærede Medlem nu vil gøre, er virkelig omtrent det samme, som om han af den af ham anførte Grund vilde stemme mod Underændringsforslaget om de nævnte statistiske Meddelelser. Den Understøttelse, her er Tale om, hører nemlig til en anden Konto, VI. A. 2.: de faste Understøttelser; der findes Frederik Barfod, medens den Konto, der er Tale om i Landstingets Finansudvalgs Betænkning, er Understøttelser af midlertidig Natur, som findes under Konto VI. A. 3. Det er altsaa omtrent det samme, der vil ske, som det, det ærede Medlem sagde, at han ikke godt kunde gøre som Ripost. Jeg vil ikke her tale om bestemte Personer, da der ikke i de officielle Aktstykker er nogen tilstrækkelig Anledning dertil, og jeg kan jo heller ikke sige, hvorledes Finansudvalgets Ordfører i Landstinget, naar Forhandlingen kommer frem der, vil fortolke disse Udtalelser nærmere, det kan jeg selvfølgelig ikke vide noget om, men jeg kan kun udtale, at jeg har ikke fortaet Betænkningens Udtryk saaledes, at de ere rettede mod nogen bestemt Person, eller at de lægge mig nogen Hindring i Vejen for den fri Afgørelse, som jeg efter den 1ste April kommer til at træffe ved Afgørelsen af disse Spørgsmaal.

Korsgaard: Til den sidste Ytring af den ærede Kultusminister maa jeg sige, at jeg kan ikke være enig med ham i, at han har fri Raadighed over den Konto. Jeg fastholder, og jeg tror, at alle Medlemmer i dette Ting ville fastholde, at de Aftaler, der ere truffne angaaende bestemte Forfattere og de